

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2008

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 2008

N:o 130—133

SISÄLLYS

N:o		Sivu
130	Valtioneuvoston asetus eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013	333
131	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus radio- ja telepäätelaitteiden arviointilaitoksesta	340
132	Maa- ja metsätalousministeriön asetus luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen varattujen määrärahojen kohdentamisesta vuoden 2008 haussa ohjelmakaudelta 2000—2006 siirtyvien sitoumusten ja sopimusten osalta	342
133	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013	344

N:o 130

Valtioneuvoston asetus eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013

Annettu Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1440/2006) ja maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Tavoitteet

Eläinten hyvinvoinnin tuen tavoitteena on eläinten hyvinvoinnin ja terveyden parantaminen, tuotantoeläinten lajinmukaisemman hoidon edistäminen ja viljelijöiden tietoisuuden lisääminen eläinten hyvinvointiin vaikuttavista tekijöistä.

2 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklassa tarkoitetun eläinten hyvinvointia edistäviin toimiin tarkoitetun tuen, joka on osa Euroopan yhteisöjen komission hyväksymää Manner-Suomen

maaseudun kehittämisohjelmaa vuosille 2007—2013, toimeenpanoon.

Viljelijälle voidaan myöntää eläinten hyvinvoinnin tukea 1 momentissa tarkoitetun ohjelman voimassaoloaikana vuodesta 2008 alkaen nautojen ja sikojen osalta siten kuin tässä asetuksessa tarkemmin säädetään. Eläinten hyvinvoinnin tukea voidaan maksaa viljelijälle valtion talousarvion momentin 30.20.43 (Maatalouden ympäristötuki, tuotantoeläinten hyvinvointituki ja ei-tuotannolliset investoinnit) perusteluissa määrättyissä rajoissa.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *naudalla* maidon, lihan tai muiden elintarvikkeiden tai vuoden tuottamiseksi taikka muuta tarkoitusta varten pidettävää nautaa iästä riippumatta;

2) *sialla* lihan tai muiden elintarvikkeiden tuottamiseksi tai siitoskäyttöä taikka muuta tarkoitusta varten pidettävää sikaa iästä riippumatta;

3) *lihasialla* yli 10 viikon ikäistä sikaa teurastukseen saakka;

4) *emolehmällä* vähintään kerran poikunutta nautaa, jota käytetään yksinomaan vasikoiden tuottamiseen ja jonka vasikoita kasvatetaan lihantuotantoon tai emolehmätuotannon lisäämiseen;

5) *emakolla* sikaa sen ensimmäisen porsimisen yhteydessä ja sen jälkeen;

6) *vasikalla* alle kuuden kuukauden ikäistä nautaa sukupuolesta riippumatta;

7) *joutilaalla emakolla* emakkoa porsaiden vierotuksesta sitä seuraavan tiineyden loppuvaiheeseen;

8) *ensikolla* sikaa sen ensimmäisestä tiineydestä porsimiseen;

9) *tiineytetyllä emakolla* emakkoa sen neljän ensimmäisen tiineysviikon jälkeen porsimiseen saakka;

10) *tiineytetyllä ensikolla* ensikkoa sen neljän ensimmäisen tiineysviikon jälkeen porsimiseen saakka;

11) *toimintalinjan 2 lailla* luonnonhaitta- korvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annettua lakia (1440/2006).

4 §

Eläinten hyvinvoinnin tuen perusehdot nautaja sikatiloilla

Viljelijän on sitouduttava noudattamaan nauta- tai sikatilan perusehtoja. Jos tilalla on sekä nauta- että sikatilan tuotantoeläimiä, viljelijä voi sitoutua noudattamaan sekä nautaehtoja sikatilan perusehtoja. Tilalla on tällöin oltava tuotantoeläimiä vähintään 10 tukikelpoista eläinyksikköä kummankin tuotantosuunnan osalta. Viljelijän on sitouduttava noudattamaan perusehtoja hallinnassaan olevien tuotantoeläinten osalta.

Viljelijän, joka sitoutuu noudattamaan perusehtoja, on noudatettava kokonaisuutta, joka muodostuu seuraavista toimista:

- 1) terveydenhuoltosopimus;
- 2) terveydenhuoltokäynnit;

3) terveydenhuoltosuunnitelma;

4) tilatason tautisuojaus;

5) eläinten ruokinta ja hoito;

6) varautuminen toimintahäiriöihin tilalla.

Viljelijän on toteutettava perusehtoihin kuuluvat toimenpiteet tilalla ensimmäisenä sitoumusvuonna 31 päivään joulukuuta mennessä, jollei muualla toisin säädetä.

5 §

Terveydenhuoltosopimus

Viljelijällä on oltava eläinlääkärin kanssa tehty kirjallinen Maaseutuviraston määräämälle lomakkeelle laadittu terveydenhuoltosopimus.

Ellei viljelijä ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua terveydenhuoltosopimusta, viljelijällä on oltava tilattuna terveydenhuoltosopimuksen tekemistä varten tarvittava eläinlääkärin käynti viimeistään sitoumuksesta koskevaa hakemusta jätettäessä. Terveydenhuoltosopimus on tehtävä ensimmäisen sitoumusvuoden loppuun mennessä.

6 §

Terveydenhuoltokäynnit

Perusehtoihin sitoutuneella nautatilalla eläinlääkärin on tehtävä vähintään yksi terveydenhuoltokäynti jokaisen sitoumusvuoden aikana. Sikatilalla eläinlääkärin on tehtävä porsastuotanto- ja yhdistelmätiloilla vähintään neljä terveydenhuoltokäyntiä vuodessa ja lihasikalassa kerran kasvatuserää kohden. Yhdistelmätilalla tarkoitetaan maatilaa, jolla harjoitetaan sekä porsas- että lihasikatuo- ttoa. Terveydenhuoltokäynnistä on tehtävä kirjallinen asiakirja.

7 §

Terveydenhuoltosuunnitelma

Edellä 6 §:ssä tarkoitettun terveydenhuoltokäynnin tai -käyntien perusteella on laadittava kirjallinen terveydenhuoltosuunnitelma, jossa sovitaan tarvittavista korjaus- ja kehittystoimista. Terveydenhuoltosuunnitelmassa on oltava selvitys siitä, miten 8 ja 9 §:ssä asetetut vaatimukset on otettu tilalla huo-

mioon. Suunnitelma on päivitettävä vuosittain terveydenhuoltokäynnin tai -käyntien yhteydessä. Eläinlääkäri laatii suunnitelman ja seuraa sen toteutumista. Eläinlääkärin on kirjattava havaintonsa suunnitelman toteutumisesta terveydenhuoltokäynnistä tehtävään 6 §:ssä tarkoitettuun asiakirjaan.

8 §

Tilatason tautisuojaus

Viljelijän on noudatettava tilalla tautisuojaukseen liittyviä terveydenhuollon vaatimuksia. Viljelijän on noudatettava myös eläinlääkärin erikseen antamia määräyksiä tautisuojauksesta sekä eläinaineksen ja rehun tuonnista.

9 §

Eläinten ruokinta ja hoito

Eläimiä ei saa pitää yksinään, ellei sairaus, vahingoittuminen, aggressiivinen käyttäytyminen tai muu perusteltu ja hyväksyttävä syy sitä edellytä tai tuen lisäehdoissa ole toisin edellytetty.

Lihantuotantotarkoitukseen kasvatettavia nautoja, mukaan lukien emolehmät, ei saa pitää parteen kytkettynä ellei tilapäinen, perusteltu ja hyväksyttävä syy sitä edellytä. Naudoilla on oltava ikä- ja tuotosvaiheeseen sopivaa karkeaa rehua riittävästi saatavilla. Kaikkien eläinten saatavilla on oltava jatkuvasti riittävästi hyvälaatuista vettä.

Emakoille on annettava pesäntekomateriaalia.

10 §

Varautuminen toimintahäiriöihin tilalla

Jos pitopaikassa on koneellinen ilmanvaihto-, ruokinta-, juotto- tai muu vastaava järjestelmä, josta eläinten hyvinvointi on riippuvainen, nautatilalla on oltava kirjallinen suunnitelma toimenpiteistä laitteiston toimintahäiriöiden varalta. Nautatilalla on sähkökatkosten varalta oltava käytettävissä sähköntuotannon varajärjestelmä, jonka tuottamalla sähköllä saadaan koneellinen ilmanvaihto ja

tarvittaessa lypsy, juotto, ruokinta ja lannanpoisto toimimaan.

Sikatiiloilla tuotantorakennuksissa on oltava sellainen hälytys- ja valvontajärjestelmä, joka antaa hälytyksen lämpötilan noustessa tai laskiessa liikaa sekä sähkökatkosten, ilmanvaihtojärjestelmän toimintahäiriöiden tai muiden vastaavien eläinten hyvinvointiin vaikuttavien häiriöiden aikana. Jos pitopaikassa on koneellinen ilmanvaihto-, ruokinta-, juotto- tai muu vastaava järjestelmä, josta eläinten hyvinvointi on riippuvainen, sikatilalla on oltava kirjallinen suunnitelma toimenpiteistä laitteiston toimintahäiriöiden varalta. Sähkökatkosten varalta sikatilalla on oltava sähköntuotannon varajärjestelmä, jonka tuottamalla sähköllä saadaan koneellinen ilmanvaihto ja tarvittaessa juotto, ruokinta ja lannanpoisto toimimaan.

11 §

Tuotantosuunnan vaihtaminen

Jos tilalla harjoitetun eläintuotannon tuotantosuunta muuttuu toiseksi eläinten hyvinvoinnin tuessa tukikelpoiseksi tuotantosuunnaksi, tilan on noudatettava uuden tuotantosuunnan mukaisia perusehtoja jäljellä olevan sitoumuskauden ajan. Tämä muutos voidaan tehdä myös, jos kesken sitoumuskauden tehdään sukupolvenvaihdos tai muu koko maatilan hallinnansiirto ja sitoumus siirretään 22 §:ssä tarkoitettulla tavalla. Tuotantosuuntaa voidaan vaihtaa jäljellä olevaksi sitoumuskaudeksi kerran sitoumuskauden aikana.

Viljelijän on ilmoitettava tuotantosuunnan vaihtamisesta toimintalinjan 2 lain 11 §:ssä edellytettynä aikana. Muutosten osalta tuki maksetaan seuraavasta maksatuksesta alkaen.

12 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Viljelijän on säilytettävä tilalla terveydenhuoltosopimus, vuosittain päivitetty terveydenhuoltosuunnitelmat, eläinlääkärin antamat todistukset tehdyistä terveydenhuoltokäynneistä ja muut toimintalinjan 2 lain 12 §:ssä tarkoitettut asiakirjat.

13 §

Eläinten hyvinvoinnin tuen valinnaiset eläinlajikohtaiset lisäehdot

Viljelijä voi valita nautatilalla sitoumuskauden ajaksi seuraavia lisätoimenpiteitä:

- 1) palontorjunta- ja pelastussuunnitelma;
- 2) vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla;
- 3) vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen;
- 4) kytettyjen nautojen liikkumismahdollisuuksien parantaminen;
- 5) vähintään kuuden kuukauden ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen;
- 6) nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana;
- 7) nautojen sairas-, hoito- ja poikimakarsinat.

Viljelijä voi valita sikatilalla sitoumuskauden ajaksi seuraavia lisätoimenpiteitä:

- 1) palontorjunta- ja pelastussuunnitelma;
- 2) joutilaiden emakoiden ja ensikoiden laidunnus ja jaloittelu;
- 3) emakoiden ja ensikoiden tiineytys;
- 4) tiineytettyjen sikojen tila- ja makuupaikkavaatimukset;
- 5) emakoiden vapaa porsiminen;
- 6) sikojen sairaskarsina;
- 7) sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen.

14 §

Lisäehtojen valinta

Viljelijä voi sitoumuksen teon yhteydessä valita enintään kaksi lisäehtoa. Lisäehdon voi valita, jos viljelijä on sitoutunut kyseisen tuotantosuunnan perusehtoihin, tilan eläinmäärä on tuotantosuunnan osalta vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan ja lisäehto soveltuu tilan tuotantorakenteeseen sekä sen teknisiin järjestelyihin. Viljelijän on sitouduttava noudattamaan lisäehtoja hallinnassaan olevien tuotantoeläinten osalta.

Jos sekä nautatilalla että sikatilalla perusehtoihin sitoutunut viljelijä valitsee sekä 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa että 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun lisäehdon, katsotaan valitut lisäehdot yhdeksi ehdoksi.

Viljelijän on toteutettava lisäehtoihin kuuluvat toimenpiteet tilalla ensimmäisenä sitoumusvuonna 31 päivään joulukuuta mennessä, jollei muualla toisin säädetä.

15 §

Rajaukset lisäehtoja valittaessa

Viljelijä, jonka luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) tarkoittama maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpidettä koskeva sitoumus ja kyseisen asetuksen 16 §:ssä tarkoitettu tuotantoeläinten hyvinvoinnin edistäminen -lisätoimenpide on voimassa koko sen sitoumusvuoden, jolloin viljelijä sitoutuu eläinten hyvinvoinnin tuen noudattamiseen, ei voi valita 13 §:n 1 momentin 6 kohdassa ja 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua lisäehtoa.

Viljelijä ei voi valita 13 §:n 1 momentin 6 kohdassa ja 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua lisäehtoa, jos tilalla on voimassa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 25 a §:ssä tarkoitettu sopimus tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 46 §:ssä tarkoitettu sopimus. Viljelijä voi valita 13 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista lisäehdoista vain toisen.

16 §

Lisäehdon vaihtaminen ja siitä luopuminen

Lisäehto voidaan vaihtaa, jos:

1) kesken sitoumuskauden tapahtuu sukupolvenvaihdos tai muu koko maatilan hallinnansiirto ja sitoumus siirretään 22 §:n mukaisesti tai;

2) tilalla harjoitetun eläintuotannon tuotantosuunta muuttuu pääasiallisesti toiseksi eläinten hyvinvoinnin tuessa tukikelpoiseksi tuotantosuunnaksi tai;

3) maatilalla harjoitetun eläintuotannon olosuhteissa tapahtuu sellainen muutos, ettei valitun lisäehdon mukaisia toimenpiteitä enää voida toteuttaa.

Viljelijä voi vaihtaa sitoutuessaan valitsemansa lisäehdot jäljellä olevaksi sitoumuskaudeksi kerran sitoumuskauden aikana. Vaihtamisen edellytyksenä on, että lisäehdon valinnalle säädetyt edellytykset täyttyvät. Viljelijä ei voi valita lisää lisäehtoja ehdon vaihtamisen yhteydessä.

Lisäehdosta on luovuttava, jos tilan siitä kotieläintuotannosta luovutaan, jota koskien lisäehto on valittu tai tilalla harjoitetun eläintuotannon olosuhteissa tapahtuu sellainen muutos, ettei valitun lisäehdon mukaisia toimenpiteitä enää voida toteuttaa taikka eläinmäärä vähenee muutoin kuin tilapäisesti siten, että toimintalinjan 2 lain 6 §:n 4 momentissa säädetty vähimmäiseläinmäärä ei enää täyty.

Viljelijän on ilmoitettava muutoksista toimintalinjan 2 lain 11 §:ssä edellytettynä aikana. Muutosten osalta tuki maksetaan seuraavasta maksatuksesta alkaen.

17 §

Eläinyksikkökertoimet

Eläimet muunnetaan eläinyksiköiksi seuraavan taulukon kertoimien mukaisesti:

Eläinlaji	Eläinyksikköä (ey)
sonnit, lehmät ja muut naudat (yli 2 v) ...1,0	
naudat (6 kk—2 v)	0,6
naudat (alle 6 kk)	0,4
emakot (porsineet tai joutilaat)	0,5
muut siat	0,3

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa eläinlajiluokassa muut siat otetaan huomioon viljelijän sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) 4 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin ilmoittamasta kolme kuukautta tai sitä nuorempien porsaiden määrästä puolet.

18 §

Tuen maksamisen edellytyksenä olevan eläinmäärän laskeminen

Nautojen määrä lasketaan nautaeläinten

tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanolian ja naudanoliatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 tarkoitetun nautarekisterin tietojen perusteella. Tuen maksamisen perusteena oleva eläinyksikkömäärä on sitoumuksen alkamisvuonna toukokuun 1 päivän ja elokuun 1 päivän välisen ajanjakson, nämä päivät mukaan lukien, eläinyksikkömäärien keskiarvo. Seuraavina vuosina eläinyksikkömäärä on edellisen vuoden elokuun 2 päivän ja kuluvan vuoden elokuun 1 päivän välisen ajanjakson, nämä päivät mukaan lukien, eläinyksikkömäärien keskiarvo.

Sikojen osalta tuen maksamisen perusteena oleva eläinyksikkömäärä on sitoumuksen alkamisvuonna toukokuun 1 päivän, kesäkuun 1 päivän, heinäkuun 1 päivän ja elokuun 1 päivän eläinyksikkömäärien keskiarvo. Seuraavina vuosina eläinyksikkömäärä on edellisen vuoden syyskuun 1 päivän ja kuluvan vuoden elokuun 1 päivän välisen ajan kunkin kuukauden ensimmäisen päivän eläinyksikkömäärien keskiarvo. Sikojen osalta eläinyksikkömäärä voidaan laskea myös sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 4 §:ssä tarkoitetun rekisterin tietojen perusteella.

Sikojen lukumäärää laskettaessa jätetään sitoumuksen alkamisvuonna yhden suurimman ja kahden pienimmän laskentapäivän lukumäärä huomioon ottamatta. Seuraavina vuosina lukumäärää laskettaessa jätetään yksi suurin ja kaksi pienintä lukumäärää huomioon ottamatta.

19 §

Eläinmäärän väheneminen

Viljelijän on maksettava takaisin eläinten hyvinvoinnin tuki, jos tilalla luovutaan kotieläintuotannosta tai tuotantoeläinten määrä ei täytä toimintalinjan 2 lain 6 §:n 4 momentissa säädettyä vähimmäismäärää lukuun ottamatta tilanteita, joissa on kyseessä eläinmäärän tila-

päinen väheneminen. Tilapäinen eläinmäärän väheneminen on kyseessä tilanteissa, jotka aiheutuvat tietyn tuotantosuunnan edellyttämästä tuotantotausta, kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta tai laajentamisesta, tuotantosuunnan muuttamisesta tai toimintalinjan 2 lain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettusta syystä.

Eläinten hyvinvoinnin tukea ei ole maksettava takaisin, jos tilan eläinmäärä lyhytaikaisesti vähenee merkittävästi vastustettavan eläintaudin takia tai tilalta pois saneerattavan tartunnan takia. Lakisääteisesti vastustettavien tartuntojen hävittämisessä on noudatettava viranomais määräyksiä ja muiden kuin lakisääteisesti vastustettavien tartuntojen osalta on noudatettava yleisesti hyväksytyjä toimintatapoja.

- palontorjunta- ja pelastussuunnitelma	
- naudat	3,58
- siat	1,53
- vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla	12,17
- vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen	9,92
- kytkettyjen nautojen liikkumismahdollisuuksien parantaminen	8,73
- vähintään 6 kk ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen	21,06
- nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana	21,29
- nautojen sairaus-, hoito- ja poikimakarsinat	12,35
- joutilaiden emakoiden ja ensikoiden laidunnus tai jaloittelu	11,03
- emakoiden ja ensikoiden tiineytys	6,69
- tiineytettyjen sikojen tila- ja makuupaikkavaatimukset	3,07
- emakoiden vapaa porsiminen	13,29
- sikojen sairaskarsina	8,84
- sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen	9,40

Maatilaa kohden voidaan maksaa vuosittain eläinten hyvinvoinnin tukea enintään 5 000 euroa.

21 §

Eläinten hyvinvoinnin tuen sitoumuskauden alkaminen ja sitoumuksen voimassaolo

Eläinten hyvinvoinnin tuen sitoumuskausi on viisi vuotta ja se alkaa sitoutumisvuoden toukokuun 1 päivänä.

Viljelijän antama sitoumus pysyy voimassa, vaikka viljelijä ei hae tuen vuosittaista maksua, jos maksun hakematta jättäminen on aiheutunut toimintalinjan 2 lain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettusta ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisesta olosuhteesta.

20 §

Perus- ja lisäehtojen tukimäärät

Eläinten hyvinvoinnin perusehtojen tukea maksetaan vuosittain eläinten hyvinvoinnin tukea koskevan sitoumuksen tehneelle viljelijälle sitoumuksen mukaisista tukikelpoisista nautoista ja sioista eläinyksikköä kohden:

	euroa
- naudat	17,50
- siat	5,00

Eläinten hyvinvoinnin lisäehtojen tukea maksetaan vuosittain eläinten hyvinvoinnin tukea koskevan sitoumuksen tehneelle viljelijälle tukikelpoista eläinyksikköä kohden:

euroa

22 §

Sitoumuksen siirtäminen

Kun sitoumus on siirretty, jatkavan viljelijän on noudatettava kyseessä olevaa tukea koskevaa sitoumusta aiemman viljelijän antaman sitoumuksen jäljellä olevan sitoumusajan.

23 §

Sitoumuksesta luopuminen

Viljelijä voi luopua sitoumuksista jäädessään eläkkeelle, silloin kun kyseessä on siirtäminen täydelle työkyvyttömyyseläkkeelle,

osa-aikaeläkkeelle tai varhennetulle vanhuuseläkkeelle.

Jos viljelijän sitoumus on ollut voimassa vähintään kolme vuotta, viljelijä voi luopua sitoumuksesta koko maatilan myynnin kautta tai lopettamalla muutoin kokonaan kotieläintuotannon harjoittaminen.

24 §

Valvonta

Eläinten hyvinvoinnin tuen perus- ja lisäehtojen valvonnasta säädetään erikseen.

Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

25 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Arja-Leena Kirvesniemi

N:o 131

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus radio- ja telepäätelaitteiden arviointilaitoksesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2008

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 16 päivänä marraskuuta 2001 radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain (1015/2001) 41 §:n 4 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 41 §:ssä tarkoitetulle arviointilaitokselle asetettavista vaatimuksista ja säädettyjen vaatimusten täyttymistä osoittavista asiakirjoista.

2 §

Arviointilaitoksen henkilöstön ammattitaito

Arviointilaitoksen tarkastuksista vastaavalla henkilöstöllä on oltava:

1) arviointilaitoksen tehtäviin soveltuva tekninen ja ammatillinen koulutus;

2) arviointilaitoksen tehtäviin riittävä tekninen ja menettelyllinen asiantuntemus ja kokemus sekä

3) riittävät tiedot vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa tehtävistä testeistä ja tarkastuksista.

3 §

Arviointilaitoksen henkilöstön riippumattomuus

Arviointilaitoksen henkilöstön on oltava riippumatonta ja puolueetonta. Henkilöstön palkkaus ei saa olla riippuvainen arviointilai-

toksen toimintaan liittyvien testien tai tarkastusten määrästä eikä tuloksista.

4 §

Arviointilaitoksen toiminnan laatu

Arviointilaitoksen toiminnan on oltava luotettavaa, asianmukaista ja syrjimätöntä. Arviointilaitoksella on oltava riittävät taloudelliset voimavarat toiminnan asianmukaiseksi järjestämiseksi.

Arviointilaitoksen henkilöstön sekä arviointilaitoksen organisaation, johtamis- ja laatu-järjestelmän, sisäisen valvonnan ja arviointipalvelun tulee täyttää arviointilaitokselle radiotaajuuksista ja telelaitteista annetussa laissa ja tässä asetuksessa säädetty vaatimukset siten kuin vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen pätevyyden toteamisesta annetun lain (920/2005) 6 §:ssä säädetään.

5 §

Hakemusasiakirjat

Arviointilaitokseksi nimeämistä koskevaan hakemukseen on liitettävä hakijan yhteystiedot, kaupparekisteriote tai muu vastaava selvitys, mittatekniikan keskuksen akkreditointiyksikön tai muun akkreditointielinten väliseen vastavuoroiseen tunnustamissopimukseen kuuluvan akkreditointielimen tekemä

hakijaa koskeva akkreditointipäätös hakijan pätevydestä toimia radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 41 §:ssä tarkoitettuna arviointilaitoksena sekä selvitys tämän asetuksen 2—4 §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä hakijan toiminnassa.

Lisäksi hakijan tulee ilmoittaa, mihin radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 21 §:n mukaisiin arviointimenettelyihin hakija hakee nimitystä arviointilaitokseksi.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2008

Viestintäministeri *Suvi Lindén*

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin voidaan ryhtyä ennen asetuksen voimaantuloa.

Neuvotteleva virkamies Maaret Suomi

N:o 132

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen varattujen määrärahojen kohdentamisesta vuoden 2008 haussa ohjelmakaudelta 2000—2006 siirtyvien sitoumusten ja sopimusten osalta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta 28 päivänä joulukuuta 2007 annetun lain (1480/2007) 3 §:n sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Uudet alueet ohjelmakauden 2000—2006 sitoumuksiin

Määrärahojen niukkuuden vuoksi vuonna 2008 voimassa oleviin ohjelmakauden 2000—2006 luonnonhaittakorvaus- ja ympäristötukisitoumuksiin ei hyväksytä tukikelpoiseksi ennestään tukikelvottomia peltoalueita. Sitoumukseen voidaan kuitenkin liittää näitä sitoumuksia koskevien säännösten mukaan sellaisia tukikelvottomia peltoaloja, jotka on saatu yli 65-vuotiaalta viljelijältä, joka ei ole sitoutunut kyseiseen tukeen, ja peltoaloja, jotka on saatu uusjaossa.

2 §

Sitoumuksen siirto

Maatilaan koskeva sitoumus voidaan siirtää, jos sitoumuksen kohteena olevan maatilan hallinta siirretään kokonaisuudessaan ja jos uusi haltija täyttää tuen saajalle säädetyt edellytykset. Jos viljelijä tai kyseessä olevan sitoumuksen ikävaatimusta täyttävä puoliso on

täyttänyt 65 vuotta vuonna 2007 ja koko maatilan hallinta siirretään vuonna 2008 ennen vuosittaisen tukihakemuksen jättöä maatilan uudelle haltijalle, voidaan maatilalla vuoden 2007 voimassa ollut kyseessä oleva sitoumus siirtää uudelle haltijalle.

3 §

Uudet alueet luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevaan sopimukseen

Voimassa oleviin vuonna 2006 alkaneisiin luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 25 ja 25 a §:ssä tarkoitettuihin sopimuksiin voi hakea vuonna 2008 uusia tukikelpoisia peltoalueita. Uusien peltoalueiden siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon on toteutettava samanaikaisesti alkuperäisen sopimuksen mukaisen siirtymäaika-tilan mukaan.

Uusi korvaava luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain

(1440/2006) mukainen sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta tai kotieläintuotannosta voidaan tehdä, jos vuosina 2004—2006 tehtyyn sopimukseen haettu peltoala yksin tai yhdessä aiempina sopimusvuosina sopimukseen hyväksytyjen alojen kanssa on enemmän kuin 50 prosenttia aiemman sopimuksen sopimusosalasta. Sopimukseen hyväksyttävän pellon on täytettävä 1 momentissa säädetyt edellytykset.

Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Suvi Ruuska

N:o 133

Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013

Annettu Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n 4 momentin, sellaisena kuin se on laissa 423/2007, ja luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1440/2006) 5 §:n 5 momentin nojalla:

1 luku

Yleistä

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklassa tarkoitetun eläinten hyvinvointia edistäviin toimiin tarkoitetun tuen perus- ja lisäehtojen teknisestä toteuttamisesta viljelijän kotieläintuotannossa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) sonnilla urospuolista vähintään kuuden kuukauden ikäistä nautaa;
- 2) lihanaudalla lihantuotantoa varten pidettävää nautaa;
- 3) lypsylehmällä maidontuotantoon käytettävää vähintään kerran poikinutta nautaa;

4) hieholla vähintään kuuden kuukauden ikäistä nautaa ennen sen ensimmäistä poikimista;

5) pikkuporsaalla sikaa syntymästä vieroitukseen.

2 luku

Perusehdot

3 §

Terveyshuoltosopimuksen sisältö

Terveyshuoltosopimuksessa on oltava seuraavat asiakokonaisuudet: terveydenhuoltotyön sektorikohtainen sisältö, eläinlääkärin käyntimäärät ja niiden sisältö sekä tietojen käyttö ja luovutus.

4 §

Tautisuojausta koskevat terveydenhuollon vaatimukset

Nautatilalla ei saa olla salmonella- eikä BVD-tartuntoja ja eloeläimiä myyville tiloilla ei myöskään pälvisilsatartuntoja. Maatilalla ennen sitoumuskauden alkua todettu pälvisil-

satartunta ei estä tukeen sitoutumista, mutta tartunnan saneeraus on aloitettava viipymättä. Pälvisiltsatartuntojen osalta edellytys ei kuitenkaan koske lihanaudoiksi kasvatettavien vasikoiden loppukasvattamoja. Sikatiloilla ei saa olla salmonella-, porsasyskä-, aivastustauti-, dysenteria- eikä kapitartuntoja.

Jos maatilalla todetaan jokin edellä mainituista tartunnoista sitoumuskauden aikana, viljelijän on saneerattava tartunta pois tai muutoin toimittava eläinlääkärin antamien, tartunnan leviämisen estämiseen tähtäävien tilakohtaisten ohjeiden mukaisesti.

Sikatilalla ei tule käyttää kapilääkitystä. Tilan emakot on rokotettava sikaruusua vastaan kahdesti vuodessa. Emakoille on annettava ohjeiden mukainen säännöllinen sisäloislääkitys.

Tilalla tulee torjua ulosteperäisiä taudinaiheuttajia ruokinta- ja rehuhygienialla sekä huolehtimalla kuivitukselta ja eläinten puhastusapudosta.

5 §

Rehujen ja eläinaineksen tuonti

Tilalla käytettävät tuontirehut on hankittava positiivisella olevilta yrityksiltä tai niiden on oltava muutoin salmonellan osalta tutkittuja Suomessa. Positiivisella tarkoitetaan Eläintautien torjuntayhdistyksen ylläpitämää, valtakunnallisesti julkaistavaa listaa niistä rehualan yrityksistä, jotka toiminnassaan osoittavat vapaaehtoisesti riskinhallintakykynsä salmonellan suhteen. Viljelijän on esitettävä eläinlääkärille eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (130/2008) 6 §:ssä tarkoitettua terveydenhuoltokäynnin yhteydessä selvitys siitä, että tilalla käytettävät tuontirehut on tutkittu salmonellan osalta, jos tuontirehut on hankittu muualta kuin positiivisella olevilta yrityksiltä. Vastaava selvitys on tarvittaessa esitettävä toimintalinjan 2 lain 16 §:ssä tarkoitettulle viranomaiselle.

Viljelijän maatilalle, jolla on lihasikala, voidaan ottaa vastaan porsaita vain sellaisesta porsastuotantosikalasta, joka täyttää vähintään eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa ja tässä asetuksessa säädetyt terveydenhuollon vaatimukset.

Nautatilalle ostettujen tai siirrettyjen siitoseläimien on oltava tutkittuja salmonellan osalta eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti. Tutkimus on oltava tehtynä enintään kaksi kuukautta ennen tilalle siirtoa. Vasikkakasvattamoissa salmonellatutkimus tulee tehdä osasto kohtaisesti vuosittain eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

6 §

Tautisuojauksen toteaminen terveydenhuoltokäynnin yhteydessä

Eläinlääkärin on todettava eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä tarkoitetulla terveydenhuoltokäynnillä, että tilalla huolehditaan tarttuvien tautien ennaltaehkäisystä 4 ja 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

7 §

Eläinten hoito

Viljelijän on harjoitettava maatilallaan järjestelmällistä tuotantomuotoon soveltuvaa tuotantoseurantaa. Eläinten ruokinnassa on noudatettava kirjallista laskelmiin perustuvaa ruokintasunnitelmaa, jossa on huomioitu eläinten kasvu- ja tuotantovaihe.

Vedenvirtauksen mittaus on tehtävä eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä tarkoitettua terveydenhuoltokäynnin yhteydessä vähintään kerran vuodessa.

3 luku

Lisäehdot

8 §

Palontorjunta- ja pelastussuunnitelma

Tilan kotieläinrakennuksissa on oltava asianmukaisesti asennetut ja kotieläinrakennusten olosuhteisiin suunnitellut palovaroittimet, joiden antama hälytys voidaan kuulla tai muutoin vastaanottaa kaikkina vuorokauden aikoina. Palovaroittimia on oltava riittävästi kotieläinrakennuksen kokoon nähden ja niiden on oltava vakuutusyhtiöiden hyväksy-

miä. Lisäksi maatilalla on oltava kirjallinen palontorjunta- ja pelastussuunnitelma, jossa on tiedot vähintään palovaroittimien sijainnista, menettelytavoista ja eläinten poistumisreiteistä hätätilanteissa, toimista eläinten pelastamiseksi sekä maatilalla tarvittavasta pelastus- ja palontorjuntavälineistöstä ja niiden sijainnista. Kopio palontorjunta- ja pelastussuunnitelmasta on toimitettava tiedoksi paikalliselle pelastusviranomaiselle.

9 §

Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla

Vasikoita on pidettävä ryhmäkarsinoissa, jollei ryhmästä erottamiseen ole eläinlääketieteellistä tai eläinten vihamieliseen käyttäytymiseen liittyvää syytä. Syyn poistuttua vasikka on sijoitettava takaisin ryhmäkarsinaan. Samassa karsinassa ei saa pitää huomattavan eri-ikäisiä tai muutoin eriarvoisia eläimiä. Ryhmäkarsinassa jokaista vasikkaa kohti on oltava pinta-alaa vähintään seuraavasti:

vasikan ikä (kk)	pinta-ala (m ² /eläin)
0—3	1,8
3—6	2,1

Edellä 1 momentissa mainitusta pinta-alasta on vähintään puolet oltava kiinteäpohjaista, hyvin kuivitettua, puhdasta, pitävää, pehmeää makuualuetta. Huonetila tai sen makuualue on oltava lämmitettävissä.

Lihanautojen väli- tai loppukasvatusta harjoittavalle maatilalle tulevat vasikat on tulon jälkeen kasvatettava vähintään kahden kuukauden ikäisiksi erillisessä omalla ilmanvaihdolla olevassa kertatäytöisessä osastossa. Loppukasvatusta harjoittavilla tiloilla vasikoiden siirto vasikkaosastoon voi tapahtua myös jatkuvätäytöisesti, jos siihen on erityisiä perusteita, jotka voidaan todeta eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä tarkoitetun terveydenhuoltokäynnin yhteydessä. Juotolla olevan vasikan on saatava maito tai juomarehu tutista imemällä. Jos vasikka nupoutetaan, sarven aiheen tuhoamisen saa tehdä ainoastaan eläinlääkäriin antamaa asianmukaista kivunlievitystä käyttäen.

10 §

Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen

Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen lisätoimenpiteessä on noudatettava edellä 9 §:ssä säädettyjä ehtoja lukuun ottamatta ryhmäkarsinaa koskevia pinta-alavaatimuksia.

11 §

Kytettyjen nautojen liikkumismahdollisuuksien parantaminen

Kytettyinä pidettävillä naudoilla on käytettävä kytetyillä, joka ei rajoita lajille ominaisia syönti-, kehonhoito- ja makuulle meno- tai makuulta nousuliikkeitä. Kytkemiseen ei saa käyttää länkikytkettä tai muuta vastaavaa pituus- tai sivuttaissuunnassa eläimen liikkeitä liikaa rajoittavaa kytkettä.

12 §

Vähintään kuuden kuukauden ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen

Jokaiselle vähintään kuuden kuukauden ikäiselle naudalle on oltava kiinteäpohjainen, kuivitettu ja pehmeä makuualue. Samassa karsinassa ei saa pitää, siitossonneja lukuun ottamatta, eri sukupuolta olevia nautoja tai huomattavan eriarvoisia eläimiä.

13 §

Nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana

Vähintään kuuden kuukauden ikäiset naudat on päästettävä laitumelle vähintään 60 päivänä ajanjaksona, joka alkaa 1 päivänä toukokuuta ja päättyy 30 päivänä syyskuuta. Lihanaudat ja kytkettyinä pidetyt lypsylehmät ja hiehot on päästettävä jaloittelemaan ulos myös talvella sään sallissa vähintään kahdesti viikossa. Sonniin laidunnus voidaan korvata jaloittelutarhalla. Tällöin jaloittelutarhan pinta-alan on oltava vähintään 6 m² siellä pidettävää sonnia kohden. Pinta-alan on oltava kuitenkin vähintään 50 m².

14 §

Nautojen sairas-, hoito- ja poikimakarsinat

Sairastuneelle tai vahingoittuneelle naudalle on oltava erillinen tila toipumiseen. Jokaista alkavaa kymmenen lypsy- tai emolehmän ryhmää kohden tulee olla käytettävissä vähintään yksi erillinen karsina tai vastaava tila. Lihanaudoilla jokaista alkavaa 100 eläintä kohden tulee olla erillistä sairaskarsinatilaa vähintään 10 m². Poikivaa nautaa varten on oltava poikimakarsina, johon eläin siirretään tiineyden loppuvaiheessa ja jossa poikimisen etenemistä on mahdollista valvoa. Yhdelle lypsy- tai emolehmälle tarkoitetun poikimakarsinan koko on oltava vähintään 10 m² ja sen lyhin sivu vähintään kolme metriä. Edellä mainitut karsinat voidaan rakentaa usean eläimen yhteiskäyttöiseksi, mutta eläimen erilleen aitaamiseen on varauduttava.

Karsinat on varustettava niin, että:

- 1) makuualusta on vedolta suojattu, kiinteäpohjainen, hyvin kuivitettu ja pehmeä;
- 2) huonetilan tai eläimen lämmitysmahdollisuus esimerkiksi putkipattereilla, säteilylämmittimellä tai lämpöpuhaltimella on tarvittaessa käytettävissä;
- 3) karsinasta on näköyhteys muihin nautoihin;
- 4) hoidettavan eläimen nopea kiinnittäminen ja turvallinen käsittely kuten lääkintä, tutkiminen ja eläinten merkintä on mahdollista;
- 5) poikimisapua varten eläimen takana on riittävä tila. Jos riittävä tila ei ole toteutettavissa siirrettävien karsinaseinien avulla, karsinan pituuden on oltava vähintään 3,5 metriä ja;
- 6) lypsylehmiä on mahdollista lypsää koneellisesti.

15 §

Joutilaiden emakoiden ja ensikoiden laidunus tai jaloittelu

Joutilaat emakot ja ensikot on päästettävä ulos jaloittelemaan sään salliessa päivittäin 1 päivänä toukokuuta ja 30 päivänä syyskuuta välisenä aikana tai ympäri vuoden vähintään kahdesti viikossa. Joutilailla emakoilla ja en-

sikoilla on oltava mahdollisuus tonkimiseen ja kesällä rypemiseen.

16 §

Emakoiden ja ensikoiden tiineytys

Emakot ja ensikot on tiineytettävä pihatossa tai ryhmäkarsinassa, jossa emakot ja ensikot ovat vieroituksesta tiineytymisen varmistamiseen. Siemennyshäkkeitä saa käyttää vain siemennyksen yhteydessä. Ruokintakarsinoissa ruokintahäkkien ulkopuolista esteetöntä lattian kokonaispinta-alaa on oltava vähintään 2,25 m² eläintä kohden ja tästä tilasta vähintään 1,3 m² eläintä kohden laskettuna on oltava kiinteäpohjaista, kuivitettua makuualustaa. Jos eläimiä pidetään alle kuuden eläimen ryhmissä, eläinten käytettävissä olevan esteettömän lattian kokonaispinta-alan on oltava 10 prosenttia suurempi kuin eläinryhmän tarvitsema laskennallinen pinta-ala osoittaa.

17 §

Tiineytettyjen sikojen tila- ja makuupaikka-vaatimukset

Tiineytettyjen emakoiden ja ensikoiden on oltava pihatossa tai ryhmäkarsinassa. Tiineytetyillä emakoilla ja ensikoilla on ruokintakarsinoissa oltava ruokintahäkkien ulkopuolista esteetöntä lattian kokonaispinta-alaa vähintään 2,25 m² eläintä kohden ja tästä tilasta vähintään 1,3 m² eläintä kohden laskettuna on oltava kiinteäpohjaista, kuivitettua makuualustaa. Jos eläimiä pidetään alle kuuden eläimen ryhmissä, eläinten käytettävissä olevan esteettömän lattian kokonaispinta-alan on oltava 10 prosenttia suurempi kuin eläinryhmän tarvitsema laskennallinen pinta-ala osoittaa.

18 §

Emakoiden vapaa porsiminen

Porsituskarsinan pinta-alan on oltava vähintään 6 m², josta vähintään puolet on oltava

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 133

kiinteäpohjaista ja kuivitettua. Tästä tilasta pikkuporsaille on oltava vähintään 1 m² sellaista tilaa, johon ne pääsevät suojaan emakolta. Pikkuporsaille on järjestettävä asianmukainen lämmitys. Porsitushäkkiä voidaan käyttää tilapäisesti enintään seitsemän vuorokautta porsimisen jälkeen, jos häkissä pitämiseen on hyväksyttävä syy, kuten aggressiivinen tai levoton emakko.

19 §

Sikojen sairaskarsina

Sairaita sikoja varten on oltava käytettävissä erillinen sairaskarsina. Sairaskarsinat voivat olla ryhmä- tai yksilökarsinoita. Ryhmäkarsinat on voitava jakaa osiin. Sairaskarsinoita on oltava vähintään yksi jokaista alkavaa 50 emakkoa kohti ja sairapaikkoja vähintään viisi jokaista alkavaa 100 lihasikaa kohden. Sairaskarsinassa on oltava vedolta suojattu, kiinteäpohjainen, hyvin kuivitettu ja pehmeä makuupaikka.

Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

20 §

Sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen

Vieroitettujen, välikasvatuksessa olevien porsaiden on oltava ikäryhmittäin omissa karsinoissaan. Lämpötilan on oltava muuteltavissa porsaiden iän mukaisesti. Sioilla on oltava kuivitettu, kiinteäpohjainen makuualue, johon kaikki mahtuvat yhtä aikaa makuulle. Kuivikkeena on käytettävä esimerkiksi olkea, purua, turvetta, paperisilppua tai heinää. Kuivikkeita on oltava riittävästi koko ajan.

4 luku

Voimaantulo

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Suvi Ruuska